

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 86/23

Люксембург, 25 май 2023 г.

Решение на Съда по дело C-290/21 | АКМ (Доставка на пакети сателитни програми в Австрия)

Трансгранично спътниково излъчване на програми: принципът на държавата на излъчване се прилага и за доставчика на пакети сателитни програми

Ето защо, когато трябва да получи разрешение от носителите на съответните авторски и сродни права за действието по публично съобщаване, в чието извършване участва, доставчикът на пакети сателитни програми трябва да иска това разрешение единствено в държавата членка, в която сигналите — носители на програма, са въведени в съобщителния контур, водещ до спътника

Жалбоподателят в главното производство, Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), е австрийска организация за колективно управление на авторски права. То притежава лиценз за използване на музикални произведения, който му дава право да упражнява доверително права за излъчване на територията на Австрия. Дружеството Canal+ Luxembourg Sàrl (наричано по-нататък „Canal+“) е установен в Люксембург телевизионен оператор, който предлага в Австрия пакети кодирани програми (пакети сателитни програми) на няколко излъчващи организации, намиращи се в други държави членки, чрез спътников сигнал с висока резолюция или стандартна резолюция.

Въвеждането на всеки от сателитните сигнали — носители на програма, в съобщителния контур (Uplink) в повечето случаи се извършва от самите излъчващи организации, а понякога от Canal+, в споменатите други държави членки. Изпраща се поток на излъчване, който включва цялата програма с висока резолюция заедно с всякаква допълнителна информация като аудиоданни, субтитри и др. След като „се препраща“ от спътника, потокът се приема посредством сателитен приемник в зоната на покритие. Тогава посоченият поток се дели и потребителят може да получи достъп до всяка от програмите на приемник посредством декодер. Предлаганите от Canal+ пакети сателитни програми съдържат платени и безплатни телевизионни програми. За разлика от платените програми, последните не са кодирани и могат да се приемат със стандартна резолюция от всеки на територията на Австрия.

Като смята, че Canal+ нарушава правата, чието управление то осигурява, АКМ предявява иск пред австрийските съдилища, с който по същество иска да бъде преустановено излъчването от Canal+ на спътникови сигнали в Австрия, както и да бъде присъдено обезщетение, като твърди, че в държавите членки, в които се извършва действието по предаване или публично съобщаване чрез спътник, не е дадено разрешение за такова използване и че то не е разрешило това излъчване в Австрия.

Сезиран с ревизионни жалби срещу решение на Oberlandesgericht Wien (Висш областен съд Виена, Австрия), който приема по-специално, че процесните пакети сателитни програми достигат до нова аудитория, а именно до аудитория, различна от тази, за която са предназначени излъчванията от радио- и телевизионни

оператори чрез свободен достъп, Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) решава да постави на Съда преюдициален въпрос относно тълкуването на Директива 93/83¹, и по-специално на член 1, параграф 2, буква б) от нея. Съгласно тази разпоредба публичното съобщаване чрез спътник се смята за състояло се единствено в държавата членка, в която под контрола и отговорността на излъчващата организация сигналите — носители на програма, са въведени в непрекъснат съобщителен контур, водещ до спътника и от него към земята.

Съображения на Съда

Съдът постановява, че **ако доставчикът на пакети сателитни програми трябва да получи за действието по публично съобщаване чрез спътник, в чието извършване участва, разрешение от носителите на съответните авторски и сродни права, това разрешение, както даденото на съответната излъчваща организация, трябва да бъде получено единствено в държавата членка, в която сигналите — носители на програма, са въведени в съобщителния контур, водещ до спътника.**

Съдът припомня най-напред, че за да се приложи правилото по член 1, параграф 2, буква б) от Директива 93/83, трябва да става въпрос за „публично съобщаване чрез спътник“ по смисъла на член 1, параграф 2, букви а) и в), като в тези разпоредби са предвидени кумулативни условия в това отношение. Съответно предаването представлява едно-единствено „публично съобщаване чрез спътник“, ако започва с „действие по въвеждане“ на сигнали — носители на програма, извършено „под контрола и отговорността на излъчващата организация“, ако тези сигнали се въвеждат „в непрекъснат съобщителен контур, водещ до и от спътника към земята“, ако посочените сигнали са „предназначени за приемане от публиката“ и, когато същите сигнали са кодирани, средствата за декодирането им са „предоставени на публиката от излъчващата организация или с нейно съгласие“.

На следващо място, всяко едно както непряко, така и пряко излъчване на телевизионни програми, отговарящо на всички тези кумулативни условия, трябва да се разглежда като едно-единствено публично съобщаване чрез спътник и следователно като неделимо. При все това неделимостта на такова съобщаване все пак не означава, че намесата на доставчика на пакета сателитни програми в това съобщаване може да се осъществи без разрешението на носителите на съответните права.

На последно място, такова разрешение трябва да бъде получено по-специално от лицето, което започва съобщаването или участва в осъществяването му, така че в резултат на това съобщаване защитените произведения стават достъпни за нова аудитория, т.е. за аудитория, която не е била взета предвид от авторите на защитените произведения при даване на разрешение на друго лице. Публично съобщаване чрез спътник като спорното в главното производство обаче започва от излъчващата организация, под чийто контрол и отговорност сигналите — носители на програма, се въвеждат във водещия до спътника съобщителен контур. Безспорно е освен това, че така тази организация по правило прави защитените произведения достъпни за една нова аудитория. Ето защо тази организация трябва да получи предвиденото в член 2 от Директива 93/83 разрешение.

Съдът отбелязва също, че **след като такова публично съобщаване чрез спътник се смята за състояло се единствено в държавата членка, в която сигналите — носители на програма, са въведени във водещ до спътника съобщителен контур, излъчващата организация трябва да получи това разрешение само в тази държава членка.** Той обаче уточнява, че за да се определи подходящото възнаграждение на носителите на авторски права за такова съобщаване на техните произведения, трябва да бъдат отчетени всички аспекти на предаването като реалната и потенциалната му аудитория. От това Съдът заключава, че **когато част от реалната или потенциалната аудитория се намира в държави**

---

¹ Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване (ОВ L 248, 1993 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 134).

членки, различни от тази, в която сигналите — носители на програма, са въведени във водещ до спътника съобщителен контур, съответните различни организации за колективно управление на авторски права трябва евентуално да намерят подходящи разрешения, за да гарантират справедливо възнаграждение на тези носители на права.

Все пак Съдът припомня, че **не може да бъде изключена възможността други оператори да участват в публичното съобщаване чрез спътник, така че да направят защитените произведения или обекти достъпни за аудитория, по-широка от визираната от съответната излъчваща организация. В такъв случай участието на тези оператори не е обхванато от разрешението, дадено на излъчващата организация. Това може да бъде така например когато оператор разширява кръга на лицата, имащи достъп до това съобщаване, и по този начин прави защитените произведения или обекти достъпни за нова аудитория.**

Освен това Съдът констатира, че от съображения 5, 14 и 15 от **Директива 93/83** следва, че член 1, параграф 2, буква б) **има за цел да гарантира, че за всяко „публично съобщаване чрез спътник“ се прилага единствено законодателството в областта на авторското право и сродните му права, действащо в държавата членка, в която сигналите — носители на програма, са въведени във водещия до спътника съобщителен контур. Следователно би било в противоречие с тази цел доставчикът на пакети сателитни програми да трябва да получи разрешение от носителите на съответните авторски и сродни права и в други държави членки.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова [☎\(+352\) 4303 4293](tel:+35243034293)

Поддържайте връзка!

